

همه چیز درباره تسهیلات ۷۰۰ میلیونی اعتبار ملی؛

از جزئیات دریافت غیر حضوری تا پرداخت اقساط

با توجه به استقبال گسترده مشتریان از تسهیلات اعتبار ملی بانک ملی ایران، پرسش‌های متعددی درباره شرایط، مراحل و جزئیات دریافت این تسهیلات مطرح شده است. به گزارش روابطعمومی بانک ملی ایران، در ادامه به مهم‌ترین سوالات مشتریان پاسخ داده‌ایم تا فرایند دریافت وام برای متقاضیان شفاف‌تر شود.

تسهیلات اعتبار ملی چیست و بر چه مبنایی پرداخت می‌شود؟
تسهیلات اعتبار ملی نوعی وام مبتنی بر میانگین کارکرد روزانه حساب مشتری است. به این معنا که هرچه میانگین موجودی حساب بیشتر باشد، سقف اعتبار قابل دریافت نیز بالاتر خواهد بود.

سقف مبلغ تسهیلات اعتبار ملی چقدر است؟
مشتری می‌تواند تا سقف ۷۰۰ میلیون تومان تسهیلات اعتبار ملی دریافت کند. نکته قابل توجه این است که امکان دریافت این تسهیلات تا سقف مذکور (۷۰۰ میلیون تومان) به دفعات متعدد در قالب همین طرح وجود دارد.

مراحل دریافت این تسهیلات به چه صورت است؟
تمامی مراحل دریافت تسهیلات اعتبار ملی به‌صورت غیرحضوری و از طریق اپلیکیشن بام بانک ملی انجام می‌شود. هیچ نیازی به مراجعه حضوری به شعبه در مراحل ثبت، بررسی و پرداخت تسهیلات وجود ندارد. **چگونه می‌توان مبلغ اقساط و شرایط بازپرداخت را پیش از درخواست بررسی کرد؟**

برای محاسبه مبلغ اقساط و شرایط بازپرداخت، محاسبه‌گر آنلاین تسهیلات اعتبار ملی در وب‌سایت بانک ملی و در سامانه بام در دسترس است.

نرخ سود وام اعتبار ملی چقدر است؟
مشتری می‌تواند متناسب با نیاز خود، یکی از نرخ‌های ۱۸،۱۴ یا ۲۳ درصد را انتخاب کند. انتخاب نرخ سود، بر مبلغ قسط و مدت بازپرداخت تأثیر دارد.

آیا برای دریافت این تسهیلات نیاز به ارائه چک یا سفته است؟
خیر. در طرح اعتباری ملی نیازی به ارائه چک، سفته یا گواهی کسر از حقوق وجود ندارد. تنها رتبه اعتباری وام‌گیرنده و ضامن بررسی می‌شود.

آیا امکان انتقال امتیاز این تسهیلات به دیگران وجود دارد؟
انتقال تسهیلات در حال حاضر تنها برای اشخاص حقوقی میسر است و انتقال امتیاز تسهیلات اعتبار ملی برای اشخاص حقیقی به دیگران امکان‌پذیر نیست.

چه شرایطی برای ضامن در این طرح وجود دارد؟
ضامن باید کاربر فعال اپلیکیشن بام باشد و برای تأیید ضمانت، حتما وارد بام شود و قرارداد را به صورت دیجیتال امضا کند.

امضای دیجیتال قرارداد از چه طریق انجام می‌شود؟
۱. ثبت امضای دیجیتال در اپلیکیشن بام توسط وام‌گیرنده و ضامن
۲. افتتاح حساب کوتاه‌مدت اعتبار ملی
۳. ثبت درخواست وام (حداقل ۳۰ روز پس از افتتاح حساب و سپرده‌گذاری)
۴. معرفی ضامن
۵. تأیید ضمانت توسط ضامن.

هر تولیدکننده ایرانی برای ادامه فعالیت با ۳۱ تا ۴۳ سامانه دیجیتال دولتی سروکار دارد

تعدد سامانه‌ها؛ شفافیت یا مزاحمت؟

مهم‌ام سلیمان بیگی: سامانه‌های دولتی که عموماً در سال ۱۳۹۶ با شعار دولت الکترونیک ساخته شدند، اکنون تبدیل شده‌اند به ترمز فعالیت‌های بخش مولد اقتصاد کشور. موج عظیمی از نارضایتی در بین تولیدکنندگان و بازرگانان ایرانی در حال گسترش است؛ آنها انبوه سامانه‌های دیجیتال دولت را به‌عنوان عمده‌ترین مانع تولید و توسعه کسب‌وکارشان در شرایط فشارهای اقتصادی کشور می‌دانند. «شرق» در گفت‌وگو با دو متخصص توسعه، این چالش را در قیاس با تجربه کشورهای توسعه‌یافته بررسی می‌کند. در این بررسی، جعفر خیرخواهان این سامانه‌ها را شغل‌سازی‌های مصنوعی می‌خواند که به وسیله آن دولت هر روز بزرگ‌تر و پرهزینه‌تر می‌شود. محمد بحرینیان نیز عموماً این سامانه‌ها را دکان‌هایی می‌داند که تبدیل شده‌اند به وسیله تأمین رانت گروهی خاص و در نهایت هم به علت امنیت پایین، به‌راحتی هک می‌شوند و اطلاعات مهم فعالان بخش خصوصی را افشا می‌کنند.

درآمد بادآورده نفتی، دولت را حجیم کرد

به گفته فعالان اقتصادی، امروز یک شرکت تولیدی یا بازرگانی با اندازه متوسط، برای ادامه حیات قانونی خود ملزم به تعامل مستمر با دست‌کم ۳۱ سامانه دولتی مجزا و عمدتاً غیریکپارچه است. فهرست این سامانه‌ها خود گواهی بر آشفستگی فضای نظارتی است؛ سامانه جامع تجارت، سامانه جامع انبارها، سامانه پنجره واحد گمرکی، سامانه معادلات فصلی، سامانه مودیان مالیاتی، سامانه ثبت اظهارنامه عملکرد، سامانه مالیات بر ارزش افزوده، سامانه حقوق و دستمزد، سامانه جام (صورت‌های مالی)، سامانه بیمه تأمین اجتماعی، سامانه فرآورده‌های نفتی (برای درخواست سوخت ژنراتور)، سامانه درگاه ملی مجوزها، سامانه بهین‌یاب، سامانه یکپارچه کارت بازرگانی، سامانه محیط زیست، سامانه جامع مدیریت پس از ترخیص، سامانه ایران‌کد، سامانه جامع روابط کار، سامانه سازمان غذا و دارو (TTAC)، سامانه شبکه ملی آزمایشگاهی سازمان غذا و دارو (LIMS)، سامانه پیشخوان سازمان غذا و دارو، سامانه پیشخوان معاونت غذا و داروی استان، سامانه آموزش استاندارد، سامانه سازمان ملی استاندارد (ISOM)، سامانه ثبت شرکت‌ها، سامانه ثبت علامت تجاری و مالکیت صنعتی، سامانه‌های کارت بازرگانی، سامانه هوشمند تعاون، سامانه نظارت بر تعاونی‌ها، سامانه سماصط (سامانه مبادله اسناد و پشتیبانی تجارت) و سامانه ستکا (سامانه تسهیل تجارت کالا).

بیشتر این سامانه‌ها نه‌تنها با یکدیگر ارتباطی ندارند، بلکه هر یک به دایستانی مجزا برای ثبت اطلاعات تبدیل شده‌اند. برای مثال، کارت فاکتور فروش ساده باید به صورت جداگانه در سامانه‌های معادلات فصلی، مودیان مالیاتی، ثبت اظهارنامه عملکرد و مالیات بر ارزش افزوده ثبت شود.

پیش‌تر محمد لاهوتی، رئیس کمیسیون صادرات غیرنفتی اتاق ایران، در این‌باره به جهان صنعت گفته بود: هرچقدر بندها و موانع را از دست صادرکننده و واردکننده باز کنیم و روند تجارت را تسهیل کنیم، طبیعتاً کار آن شرکت با فرد بهتر پیش می‌رود. به گفته او، امروزه با کد ملی تقریباً همه سازمان‌ها به این اطلاعات دسترسی دارند. وقتی یک نهاد دولتی مثل وزارت صنعت یا وزارت اقتصاد و دارایی با کد ملی شما وارد شود، همه اطلاعات فردی شما قابل مشاهده است؛ آدرس محل زندگی، وضعیت مالکیت و حتی سوابق سوپربیشینه. بنابراین مدارکی که اکنون برای صدور مثلاً یک کارت بازرگانی دریافت می‌کنیم، همگی از پیش در دسترس همان نهادهاست، پس چه نیازی به این‌همه پیونده‌سازی، رفت‌وآمد و هزینه‌تراشی وجود دارد؟

لاهوتهی گفته بود: وقتی سامانه‌ها ناکارآمد باشند یا ساعت کاری محدود باشند، صادرات و واردات کشور عملاً فلج می‌شود. پس باید سامانه‌های ناکارآمد را اصلاح کنیم و مسیرهای روان‌تر و ساده‌تری در پیش بگیریم.

نیازی نیست دوباره از نوع شروع کنیم، فقط کافی است نگاهی به کشورهای اطراف خودمان بیندازیم و ببینیم آنها چه می‌کنند، سپس همان مسیر را با شرایط خودمان تطبیق دهیم. بهتر است موازی‌کاری‌ها حذف شده و سامانه‌ها متمرکز شوند تا ادارات با هم ارتباط سیستمی داشته باشند و کدهای مشترک میان سامانه‌ها تعریف شود. جعفر خیرخواهان، کارشناس

به گفته فعالان

اقتصادی، امروز

یک شرکت تولیدی

با بازرگانی با اندازه

متوسط، برای ادامه

حیات قانونی خود

ملزم به تعامل مستمر

با دست‌کم ۳۱ سامانه

دولتی مجزا و عمدتاً

غیریکپارچه است

درحالی‌که آن منابع می‌توانست در جاهای ضروری‌تر هزینه شود. از سوی دیگر، همین تشکیلات با وقت‌گیرکردن و ادیت و آزار ارباب‌رجوع، مانع کار آنها می‌شود؛ بنابراین دوطرفه زیان می‌بینیم. اینها باید جمع و برچیده شوند. رها‌حل آن است که موانع و ریسک‌های غیرموجه را برداریم، دولت را کوچک کنیم و نظارت را به‌صورت نمونه‌ای و تصادفی و عادلانه با جریمه‌های مؤثر انجام دهیم تا بقیه نیز متوجه شوند و رعایت کنند. با این کار، تولید رونق خواهد گرفت. ما برای احتمال وقوع تهدیدها یا خطرهایی که احتمال رخ‌دادن‌شان بسیار پایین است، کل فعالیت‌های تولیدی را متوقف کرده‌ایم. درواقع به خاطر ترس از یک ریسک کوچک، اجازه نداده‌ایم جریان تولید شکل بگیرد؛ درحالی‌که این منطق، خودش یک خطای بزرگ است.

به گفته خیرخواهان، کشورهای توسعه‌یافته نیز برای کاهش بوروکراسی و تسهیل امور، همین مسیر را رفته‌اند. هرچند در همان کشورها نیز به مرور نهادهایی شکل گرفتند که می‌توان آنها را نهادهای رانت‌خوار نامید؛ یعنی گروه‌هایی که می‌خواستند از سفره منافع عمومی سهم‌برداری کنند.

او می‌گوید: «یکی از خطرهای بزرگ این است که بعد از مدتی، آزادی فعالیت اقتصادی محدود شود و قوانین سخت‌گیرانه دوباره بازگردند. صنفا و گروه‌های قدیمی معمولاً از رقابت جدید استقبال نمی‌کنند؛ بنابراین می‌روند در دولت لابی می‌کنند تا مقررات را سخت‌تر کنند و جلوی ورود تازه‌واردها را بگیرند. نتیجه این می‌شود که حتی کشورهای توسعه‌یافته هم به مرور ضعیف می‌شوند و از رقابت جهانی عقب می‌مانند.»

هر تولیدکننده گرفتار ۴۳ سامانه

محمد بحرینیان، دیگر پژوهشگر توسعه‌نیز در گفت‌وگو با «شرق»، درباره تعدد سامانه‌های دولتی توضیح می‌دهد: «این سامانه‌ها هیچ‌کدام واقعاً یکپارچه نیستند. در پژوهشی که ما انجام دادیم، مشخص شد یک بنگاه تولیدی -به‌ویژه در بخش صنعت- با حدود ۴۳ سامانه مختلف سروکار دارد! مشکل ما در کشور این است که بدون تکیه بر اصول اساسی، هر بار موجی راه می‌افتد؛ یک بار «شفافیت»، یک بار «دانش‌بنیان» و حالا هم «هوش مصنوعی». این پژوهشگر به امنیت پایین این سامانه‌ها نیز اشاره می‌کند و می‌افزاید: «برای نوشتن هر سامانه، هزینه‌های نجومی پرداخت می‌شود و در نهایت، همان سامانه‌ها به‌راحتی هک می‌شوند و کسی هم پاسخ‌گو نیست. نه‌تنها سامانه‌ها بلکه حتی بانک‌ها هم همین وضعیت را دارند. نتیجه این است که نه‌تنها شفافیت ایجاد نمی‌شود، بلکه رانت‌خواران جدیدی از دل همین سامانه‌سازی‌ها بیرون می‌آیند. در بسیاری از بخش‌ها، پشت ماجرای سامانه‌ها رانت‌های سنگینی وجود دارد و طبیعی است که چنین پروژه‌هایی رانت‌زا هم باشند. از طرفی، هیچ‌کدام از سامانه‌ها با یکدیگر هماهنگ نیستند.»

در مجموع، فعالان اقتصادی سیاست‌های نظارتی پیچیده و پرتعداد دولت را که از طریق سامانه‌های عموماً غیریکپارچه‌اش دنبال می‌شود، نه لزاری در خدمت شفافیت بلکه بیشتر مسیر دست‌وپاگیری بی‌فایده می‌دانند. چالش‌هایی مثل درج چندین‌باره اطلاعات، صرف هزینه، فرایندهای تکراری، نبود طبقه‌بندی و یکپارچه‌سازی داده‌ها، مشکلات فنی و حتی انحصار اطلاعات در به‌روزرسانی سامانه‌ها ازجمله مشکلات تعدد سامانه‌هاست. بدتر اینکه امنیت داده‌ها و اطلاعات فعالان اقتصادی در شرایطی وارد این سامانه‌ها می‌شود که رتبه‌بندی و کیفیت‌سنجی درستی هم برای این سامانه‌ها وجود ندارد. طبق مطالعه‌ای که شورای اجرائی فناوری اطلاعات در سال ۱۴۰۱ انجام داده، میانگین امتیاز اتکسابی سامانه‌های موجود ۴۰ از ۱۰۰ است.

توسعه، در گفت‌وگو با «شرق» معضل تعدد سامانه‌ها را بررسی می‌کند. از نگاه خیرخواهان، هدف دولت و نهادهای دولتی این است که مکمل و پشتیبان فعالیت‌های بخش خصوصی باشند، به کارها شتاب ببخشند و از سوی دیگر نگاه فراگیر و مصلحت منافع عمومی را مدنظر قرار دهند. به‌طور مثال، اگر یک فعال خصوصی به نحوی سوءاستفاده کند -مثلاً محصول بی‌کیفیتی به بازار عرضه کند یا به محیط زیست آسیب بزند- آنگاه دستگاه‌های مختلف موظف هستند استانداردها را وضع و رعایت کنند. این توجیهی است که در ظاهر درست به نظر می‌رسد و بر مبنای آن سامانه‌ها شکل گرفتند. باین‌حال، از جایی به بعد این نهادهای هم‌کاره شدند و آن‌قدر محدودیت‌ها و مقررات وضع کردند که تولیدکننده بخش خصوصی از دنبال‌کردن برنامه‌ها و ایده‌های جدید منصرف شود. در نتیجه از دسترسی به محصولات نو محروم می‌شویم؛ چراکه سخت‌گیری‌ها چنان بازدارنده شده که فرد به خاطر هزینه‌هایی که تصور می‌کند باید تحمل کند و فضای نااطمینانی‌ای که برایش ایجاد می‌شود، در یک دالان قرار می‌گیرد و نمی‌داند آخر عاقبت چه می‌شود.

او می‌گوید: «متأسفانه ما درآمد بادآورده نفتی، دولت حجیم و متورم شد. انواع وزارتخانه‌ها، ادارات و مجموعه‌ای از کارمندان ایجاد شد که برای خودشان کار تعریف کردند؛ کارهایی که گاهی نه سودی دارند و نه ضرورتی و حتی می‌توانند مانع فعالیت بخش خصوصی شوند. ولی برای آنها به‌عنوان توجیه وجود سازمان و نگهداری همان اداره ضروری جلوه می‌کند.»

او ادامه می‌دهد: یعنی به‌جای مراجعه مکرر از این اداره به آن اداره، همان کاری که قبلاً شبیه پوشیدن کفش آهنین بود، همه این خدمات در یک مکان جمع شود تا صرفه‌جویی زمانی حاصل شود. از طرف دیگر، بحث دولت الکترونیک مطرح شد؛ یعنی انجام برخی درخواست‌ها و امور از طریق کامپیوتر و بدون نیاز به مراجعه حضوری که می‌توانست از ترافیک، رفت‌وآمد و اتلاف وقت جلوگیری کند. خیرخواهان تأکید می‌کند: اولین مشکلی که پیش آمد، این بود که وقتی کارها الکترونیک شد، پشت صحنه معلوم نبود چه کسی مسئول پیشبرد پرونده است. آیا آن پرونده واقعاً دریافت شده؟ آیا کسی آن را دنبال می‌کند؟ سیستم گاهی قطع و وصل می‌شود؛ شما دیگر آن ملاقات حضوری قبلی را که می‌توانست قانع‌کننده باشد و به شما جواب داده شود، ندارید. وقتی مقابل کامپیوتر نشستید، نمی‌دانید چه اتفاقی در پنهان می‌افتد؛ این ابهام و نگرانی ایجاد می‌کند. در مورد پنجره واحد هم معلوم نیست چقدر بین دستگاه‌های مختلف هماهنگی ایجاد شده و مدارک مورد نیاز مشترک‌سازی شده تا دیگر لازم نباشد بارها و بارها تهیه شود. در عمل رقابت بین ادارات با عدم پذیرش هم‌دیگر باعث شد هرکس ساز خود را برند و بسیاری از وعده‌ها درباره پنجره واحد به نتیجه نرسید. به گفته این کارشناس، کشورهای پیشرفته برای این مشکل راه‌حلی دارند؛ مثلاً سامانه‌ای شبیه خدمات پستی با امکان ردیابی و پیگیری. ما هم در وهله اول باید در فضای الکترونیک شفافیتی فراهم کنیم که اطلاعات پشت صحنه در دسترس مراجع نمایندگان قرار گیرد که ببینند پرونده در چه مرحله‌ای است، کجا معطل مانده یا فرد مسئول آن کیست تا بتوان با او تماس گرفت یا توضیح خواست. او می‌گوید: چون ما این امکان را نداریم، پیگیری شفاف و قابل ردیابی هم وجود ندارد. پس وضعیت حتی برای ارباب‌رجوع بدتر هم شده است.

خیرخواهان با تأکید بر اینکه ما باید دولت را کوچک کنیم، توضیح می‌دهد: «کارمندان این‌دست سامانه‌ها و وظایفی که صرفاً برای ایجاد شغل تعریف شده‌اند و هزینه مادی و زمانی بر جامعه تحمیل می‌کنند، باید مورد بازنگری قرار گیرند. این وضع فعلی در نهایت هزینه زیادی روی دست دولت می‌گذارد؛

جایزه نوبل اقتصاد به اقتصاددانانی رسید که اهمیت دانش و نه صرفاً انباشت سرمایه را در رشد اقتصادی اثبات کرده‌اند؛ علم بهتر از ثروت است

از راست پیترو هاویت، فیلیپ آکیون و جونا موکر

شرق: آکادمی سلطنتی علوم سوئد اعلام کرد که جایزه نوبل اقتصاد ۲۰۲۵ را به سه اقتصاددان برجسته اهدا می‌کند. این جایزه به جونا موکر، فیلیپ آکیون و پیترو هاویت به دلیل «توضیح رشد اقتصادی مبتنی بر نوآوری» تعلق گرفته است.

نیمی از جایزه به جونا موکر اختصاص یافته که با استفاده از منابع تاریخی، پیش‌نیازهای رشد پایدار از طریق پیشرفت فناوری را شناسایی کرده و علل تبدیل‌شدن این رشد به یک هنجار جدید را بررسی کرده است.

تمرکز اصلی جونا موکر بر تاریخ اقتصاد به‌ویژه ریشه‌ها و پیامدهای انقلاب صنعتی، رشد اقتصادی بلندمدت و نقش دانش و نوآوری در توسعه اقتصادی است. آثار او تلفیقی از تاریخ، اقتصاد و مطالعات علم و فناوری هستند.

موکر معتقد است که تحول در نگرش‌ها نسبت به دانش، علم و نوآوری عامل اصلی انقلاب صنعتی در اروپا بود. او در کتاب‌های خود نشان می‌دهد که برخلاف نظریات رایج که بر منابع طبیعی یا سرمایه فیزیکی تأکید دارند، رشد اقتصادی پایدار نتیجه انباشت دانش و انتشار آن در جامعه است. موکر نشان می‌دهد که چگونه در قرون ۱۷ و ۱۸ میلادی، به‌ویژه در بریتانیا و هلند، دانش علمی و فنی شروع به تعامل نزدیک کردند. این منجر به ایجاد بستری شد که در آن دانش نظری به نوآوری‌های عملی و فناوری منجر شد که خودش به رشد بهره‌وری و در نهایت انقلاب صنعتی انجامید. او برخلاف دیدگاه‌های صرفاً نهادی مانند داکلاس نورث یا آسیومگلو تأکید می‌کند که فرهنگ نخبگان فکری، باور به پیشرفت و تشویق به نوآوری علمی نقش حیاتی در تحول اقتصادی داشته‌اند. او این را «روح علمی اروپا» می‌نامد. آکادمی نوبل همچنین نیم دیگر جایزه را به‌طور مشترک به فیلیپ آکیون

و پیترو هویت اهدا کرد که مکانیسم‌های پشت رشد پایدار را مطالعه کرده‌اند. آنها در مقاله‌ای از سال ۱۹۹۲، مدل ریاضی برای مفهوم «تخریب خلاق» ارائه دادند؛ جایی که ورود محصولات جدید و بهتر به بازار، شرکت‌های عرضه‌کننده محصولات قدیمی را با ضرر مواجه می‌کند. مطالعات فیلیپ آکیون، اقتصاددان فرانسوی در حوزه رشد اقتصادی، نوآوری و پویایی سرمایه‌داری متمرکز است. او بیشتر به خاطر توسعه نظریه رشد درون‌زا و همکاری‌هایش با اقتصاددانانی مانند پیترو هاوردا و ریچارد بلوندل شناخته می‌شود. آکیون رشد اقتصادی را نه صرفاً حاصل سرمایه‌گذاری یا افزایش نیروی کار، بلکه نتیجه نوآوری‌های مخرب می‌داند.

آکادمی نوبل اقتصاد ۲۰۲۵ را به سه اقتصاددان برجسته اهدا می‌کند. این جایزه به جونا موکر، فیلیپ آکیون و پیترو هاویت به دلیل «توضیح رشد اقتصادی مبتنی بر نوآوری» تعلق گرفته است.

نوبت دوم

فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی

بلند منابع واحد دستگاه مرکزی وزارت نفت (AVL) می باشد لازم است در اسناد فنی با ذکر منبع تأمین صورت تدارکات اظهاری توسط مناقصه گران اعلام گردد.

• داشتن تجربه و دانش در زمینه مورد نظر.
• حسن سابقه اجرایی در زمینه کاری موضوع مناقصه و فعالیت های مشابه.
• تضمین کیفیت خدمات و محصولات.
• نظام کیفیت و نحوه تضمین محصولات (گارانتی)
• استقرار سیستم مدیریت کیفیت و ارائه گواهینامه های ایزو و استانداردهای کیفیت و دارا بودن استاندارد ایزو ۲۸۲۴ (حسب مورد آخرین نسخه)
• ظرفیت تولید (پروانه تولید برای تولید کنندگان و ارائه اصل نامه نمایندگی مهوور به مهر سازنده اصلی برای تأمین کنندگان و در صورت نیاز فراهم بودن امکان بازدید کارشناسی.
• کالا پیشنهادی می بایست الزامات شیوه نامه حمایت از تولید داخلی و شفاف سازی معاملات را رعایت نماید.

۴- نوع و مبلغ تضمین – کمیت و کیفیت کالا یا خدمات:

نوع مناقصه	فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی یک مرحله ای
موضوع مناقصه	المنت فیلتر طبق آخرین ویرایش استاندارد IGS-M-PM-111 (2)
شماره تقاضا	۰۴۴۰۰۸
شماره فراخوان	۲۰۰۴۰۹۲۷۶۹۰۰۰۰۴۹
نوع و مبلغ تضمین	۱.۴۸۵.۰۰۰.۰۰۰ ریال - ضمانت نامه بانکی یا فیش واریز نقدی
استانداردهای کالا	آخرین نسخه ویرایش استانداردهای داخلی و بین المللی
مدت قرارداد	حداکثر ۳ ماه شمسی با احتساب ایام تعطیل رسمی

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱

شناسه آگهی ۰۲۱۹۷۳۶ روابط عمومی شرکت گاز استان تهران

شرکت گاز استان تهران (سهامی خاص)
شرکت گاز استان تهران در نظر دارد نسبت به خرید کالای مطابق با مشخصات و شرایط ذیل، از طریق صورت تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس **WWW.SETADIRAN.IR** اقدام نماید. لذا کلیه مراحل بر گزارى مناقصه صرفاً از طریق سامانه ستاد انجام خواهد شد. بدیهی است مناقصه گران بایستی عضو سامانه مذکور بوده و همچنین کلیه مدارک بارگذاری شده کیفی، فنی و مالی الزاماً بایستی دارای مهر و امضای الکترونیکی صاحبان امضای مجاز طبق آخرین تغییرات روزنامه رسمی باشد.

۱- نام و نشانی مناقصه گزار: شرکت گاز استان تهران (امور تدارکات و عملیات کالا) تهران، خیابان اشرفی اصفهانی (جنوب به شمال)، بعد از اتوبان همت (نرسیده به میدان پونک)، خیابان اسلامیان، خیابان باباطاهر، نبش انشاد نظری غربی، ساختمان شهدای شرکت گاز استان تهران (محل شناسی پیشنهادها: طبقه پنجم - سالن کنفرانس)
۲- محل، زمان و مهلت دریافت و تحویل اسناد: تاریخ و زمان دریافت، بارگذاری و بازگشایی کلیه پاکت های پیشنهادات مطابق زمانبندی مندرج در سامانه ستاد می باشد. (امکان دریافت اسناد مناقصه از تاریخ اعلان عمومی سامانه ستاد و چاپ آگهی میسر می باشد)
۳- معیارهای ارزیابی کیفی:

• توان مالی (ارائه صورتهای مالی منتهی به آخرین سال مالی حسابرسی شده و همچنین مدارک توان مالی (فرمهای شماره ۲ و ۳ و مندرج در سامانه ستاد)
• ارائه تاییدیه اعتبار از سوی بانک مرکزی یا مؤسسات مالی و اعتباری معتبر تا سقف مبلغ ضمانت نامه موضوع مناقصه در سربرگ بانک دارای مهر و امضاء.
• ارزیابی مشتری پان قبلی و حسن شهرت.
• استانداردهای تولید (استانداردهای شرکت ملی گاز ایران، ملی و بین المللی)
• ارائه گواهی عضویت در فهرست بلند منابع واحد دستگاه مرکزی وزارت نفت (AVL) جهت کالاهای اختصاصی
• کلیه کالاها و تجهیزات مورد استفاده در تولید اقلام موضوع مناقصه که دارای وندور (فهرست

ارتباط با روزنامه شرق

T.ME/ALOSHARGH

WWW.SHARGHDAILY.IR

نوبت دوم

اداره پژوهش و فناوری شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران در نظر دارد پروژه پژوهشی ذیل را در راستای دستیابی به رسالت پژوهشی شرکت و بر اساس نظام نامه پژوهش، فناوری و تجاری سازی وزارت نفت به اجرا در آورد. لذا از کلیه دانشگاه ها، مراکز تحقیقاتی - پژوهشی، شرکت های دانش بنیان، پارک های علمی و فناوری و همچنین شرکت ها و مؤسسات دارای تجربیات علمی و عملی مرتبط با پروژه ذیل دعوت به عمل میآید تا نسبت به بررسی و اعلام آمادگی برای پروژه پژوهشی مندرج در سامانه ساتع (سامانه اجرایی عرضه و تقاضای پژوهش و فناوری وزارت علوم) به آدرس الکترونیکی <http://sate.atf.gov.ir> اقدام نموده و فرم تکمیل شده پیشنهاد پروژه پژوهشی (فرم پروپوزال پژوهشی این شرکت) مندرج در سامانه مذکور را به همراه مدارک مربوطه حداکثر تا **پایان روز سه شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۹** در سامانه مورد اشاره درج نمایند.

عنوان پروژه:
► **بررسی روش های مناسب استفاده از پلمب هوشمند مورد نیاز شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران؛ انتخاب بهترین گزینه، ساخت نمونه اولیه و توسعه آن RFP**
پروژه مذکور در سامانه ساتع (سامانه اجرایی عرضه و تقاضای پژوهش و فناوری وزارت علوم) و همچنین فرم پیشنهاد پروژه پژوهشی (فرم پروپوزال پژوهشی) به آدرس الکترونیکی <http://randd.niopc.ir> درج و بارگذاری شده است."

نکات مهم:

- بدیهی است انجام این فراخوان هیچگونه تعهدی برای شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران ایجاد نمی نماید.
- در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۸۸۲۱۴۵۲-۰۲۱ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران

شناسه آگهی ۰۲۰۴۴۴۱